

Marianne Hühne von Seth
Rektor på Poppius journalistiska skola

När jag räddade jorden

Brasiliansk entrecote. 89 kronor kilot tar dom på Coop den här veckan. Jag krypkör bakom en långtradare som halkar fram på isiga vintervägar. Försöker räkna ut hur mycket brasiliansk entrecote som kan rymmas därinne. Hur mycket får chauffören betalt och hur länge har han kört? Exakt var lastades köttet på långtradaren och hur långt hade det färdats dessförinnan? Flyg? Lastfartyg?

Vad fick han som slaktade därborta i Brasilien? Och den som födde upp djuren på fint naturbete? Sedan ska grossistfirman i Sverige ha en slant, liksom speditören och så förstås Coop, som ska sälja entrecoten till mig om några dagar.

Brasiliansk entrecote smakar minst lika bra som svensk, säger folk. Det är bara snobbigt att köpa svensk, som kostar 149 kronor kilot. Fast innan vi fick hit den brasilianska kostade den svenska ofta också 89 kronor kilot. Extrapris förstås, men ändå. Nu är det problem med lönsamheten på Swedish Meats som visst blivit uppköpt. 400 personer ska bort, står det i tidningen.

Medan jag sitter där i bilen och funderar blir det tvärstopp på vägen. Två filer blir en. Asfalteringsarbete, normalt underhåll. Dubbdäcken sliter hårt på vägbanan. Kön kryper fram, varannan personbil, varannan långtradare. Elva mötande långtradare på sju minuter.

De är fulla med förnödenheter. Sånt som gatsten från Kina, sockerärter från Kenya, Happy Meal-leksaker från Taiwan, blingbling från Indien, kycklingfiléer från Thailand. Och mer entrecote från Brasilien.

Medan kön segar sig framåt säger dom på bilradion att 2006 blev det varmaste året sedan mätningarna började. Nu ska vi alla hjälpas åt att få ner koldioxidutsläppen. Rädda jorden.

Två dagar senare, i kassan på Coop. Ett kilo brasiliansk entrecote för 89 kronor och en halv utsläppsrätt för 175 kronor rullar på bandet. Det blir 264 kronor, tack, säger kassörskan.

Nä, jag bara skojade. Coop har

inte börjat sälja utsläppsrätter än. Så jag köper min halva utsläppsrätt från Svenska Naturskyddsföreningen i stället. Tänker belåtet att nu jävlar blir det mindre brasiliansk entrecote på vägarna, för nu är snart entrecotefirmans utsläppsrätter slut. Och det är jag som har köpt upp dem.

Vi grillade entrecoten och hade klyftpotatis till. Mör och fin. Jag åt nog för mycket, för jag drömde så otäckt på natten. Det var något med dom där utsläppsrätterna. Vacklar svettig upp och kopplar upp mig mot Naturvårdsverkets webbplats.

Där står det svart på vitt. Brasiliansk entrecote är inte

”Ett kilo brasiliansk entrecote för 89 kronor och en halv utsläppsrätt för 175 kronor rullar på bandet. Det blir 264 kronor, tack, säger kassörskan.”

kompatibel med utsläppsrätter. I Sverige är det ett visst antal företag, i huvudsak förbränningsanläggningar, som har tilldelats utsläppsrätter. I praktiken alltså ransoneringskort. När vi goda medborgare köper upp industrins utsläppsrätter är tanken att utsläppen på sikt ska minska.

Fast Coop är ju inte en förbränningsanläggning. Och egentligen är ju 264 kronor inte så mycket om man tänker på att köttet faktiskt är bättre än det svenska. Å andra sidan går det åt mindre koldioxid för den svenska entrecote-transporten.

Skulle kanske köpa svenskt nästa gång.

Rapar och somnar om. ■

